

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce **M. H.**, bytem K. 122, S., proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2014, č. j. 069529/2014/KUSK, o uložení pořádkové pokuty,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2014, č. j. 069529/2014/KUSK, **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalovanému **k dalšímu řízení**.
- II.** Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku **3 . 0 0 0 , - Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný rozhodl o jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Slaný, stavebního úřadu, ze dne 28. 2. 2014, č. j. MUSLANY/10851/2014/SÚ, tak, že změnil část výroku, jímž mu byla podle § 173 odst. 1 písm. a) a § 62 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, uložena pořádková pokuta ve výši 5.000 Kč za znemožnění závěrečné kontrolní prohlídky při kolaudaci stavby.

Žalobce v žalobě uvedl, že rozhodnutí o uložení pokuty vydala podjatá úřední osoba, čímž byl porušen § 14 odst. 3 správního řádu. Rozhodnutí, kterým mu vedoucí stavebního úřadu Městského úřadu Slaný uložila pořádkovou pokutu 5.000 Kč, bylo vydáno 28. 2. 2014 za údajné znemožnění závěrečné kontrolní prohlídky dne 7. 1. 2014 a 18. 1. 2014. Mezi jednáním dne 7. 1. 2014 a uložení pokuty 28. 2. 2014 došlo k relevantním skutečnostem, které se staly pravou příčinou, proč mu Ing. H. uložila pokutu 5.000 Kč. Dne 5. 2. 2014 podal žalobce ve věci stížnost na nesprávný úřední postup Ing. H. Tajemník Městského úřadu Slaný Ing. K. mu ústně sdělil, že Ing. H. jedná nestandardně a proto, že hrozil vznik škody, snažil se spor urovnat. Teprve po neúspěšné snaze o smírné dořešení sporu rozhodl o podjatosti Ing. H. rozhodnutím ze dne 17. 3. 2014. Nesprávnost jednání Ing. H. bylo také potvrzeno Krajským úřadem pro Středočeský kraj. Sama podjatost Ing. H. nenastala až dnem rozhodnutí o jejím vyloučení, nýbrž nastala jejím uvedeným nestandardním jednáním a to se právě odehrálo 7. 1. 2014 a dále, tedy v den, k němuž se vztahuje i pokuta. Z uvedeného je jednoznačně zřejmé, že dne 28. 2. 2014 vydala Ing. H. napadené rozhodnutí o pokutě již jako úřední osoba podjatá a tím byl porušen § 14 odst. 3 správního řádu.

Dále žalobce namítl, že odvolací orgán vycházel z mylné fikce, že neumožnil vykonání závěrečné kontrolní prohlídky. Ve svém rozhodnutí ze dne 30. 4. 2014 opakovaně uvedl, že pořádková pokuta byla uložena za „znemožnění závěrečné kontrolní prohlídky“ na pozemcích parc. č. X a X (chodník). Toto tvrzení je však nepravdivé, a to jak po stránce věcné, tak po stránce skutkové. Pozemek parc. č. X (chodník) patří městu Slaný a pozemek parc. č. X byl již dříve rozdělen pro jednotlivé rodinné domy (dále jen RD), tedy k datu 7. 1. 2014 byl již registrován pod samostatnými parcelními čísly: X. Uvedl, že v současné době má dokončeny čtyři RD a u těch požádal o kolaudační souhlas k části stavby schopné samostatného užívání, konkrétně k RD na parcelách č. X. U všech čtyř RD proběhly řádné závěrečné kontrolní prohlídky (bez závad) dne 23. 1. 2012, 18. 7. 2013, 7. 1. 2014 a 7. 1. 2014. Osobně zjistil, že ve spise chybí relevantní dokumenty, zejména ty, které prokazují zavinění vzniku škody, což ve svém důsledku mohlo ovlivnit výsledné posouzení uložení pokuty 5.000 Kč u odvolacího orgánu.

Uvedl dále, že dne 7. 1. 2014 a 18. 1. 2014 neumožnil vstup pouze do jediného rodinného domu č. p. X na pozemku parc. č. X, a to z důvodu existujícího Rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby ze dne 31. 1. 2012 s podmínkou: dokončení chodníku podél řadových domů a dokončení svedení a likvidace dešťových vod na pozemku stavebníka, na základě kterého je tento RD nyní částečně užíván nájemci. Dne 21. 1. 2013 podal žádost o vydání kolaudačního souhlasu s oznámením o splnění stanovených podmínek. Dne 18. 2. 2013 vydal stavební úřad rozhodnutí o zákazu užívání části stavby (RD č. p. X), přičemž neprovedl kontrolní prohlídku s uvedením do protokolu „že je mu známa“. Do tohoto rozhodnutí podal odvolání a odvolací orgán dne 26. 9. 2013 rozhodnutí stavebního úřadu zrušil. Žalobce uvedl, že neumožnil Ing. H. a M. vstup dovnitř RD č. p. X, neboť uvnitř tohoto domu nebyly evidovány žádné závady, jejichž odstranění by měl stavební úřad ověřovat. Dokončení chodníku a svedení dešťových vod je evidentně vně rodinného domu.

Žalobce poukázal na to, že žalovaný ve svém rozhodnutí o potvrzení pokuty na straně 3 uvedl: „Po zrušení rozhodnutí stavebního úřadu o zákazu užívání stavby (myšleno u RD č. p. X) a vrácení věci do nového projednání, bylo kolaudační řízení vráceno na začátek jako po

podání žádosti. Stavební úřad stanovil v souladu se stavebním zákonem závěrečnou kontrolní prohlídku. Protože jde o dosud nezkolaudovanou stavbu, na které v předcházejícím řízení byly shledány závady, měl stavební úřad právo na vstup do dosud nezkolaudované stavby.“ Podle jeho názoru odvolací orgán nesprávně posoudil, že kolaudační řízení bylo vráceno na začátek jako po podání žádosti. Uvedl, že v tom případě by musel všechny listiny předkládat znovu. Kolaudační řízení se vrátilo přesně do té fáze, kdy již proběhla závěrečná kontrolní prohlídka, bylo vydáno rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby, které nabylo právní moci, tedy stavební úřad měl za úkol kontrolovat už jen ty závady a nedodělky, které zaevidoval v protokolu o závěrečné kontrolní prohlídce ze dne 23. 1. 2012, popřípadě ve svém rozhodnutí o povolení předčasného užívání z 31. 1. 2012, které nabylo právní moci 1. 2. 2012. Uvedl dále, že není pravdivé tvrzení uvedené na straně 3 napadeného rozhodnutí, že údajně nepředložil všechny požadované doklady a nepředložil požadované výkresy skutečného provedení stavby. Jednak by absence požadovaných dokladů musela být uvedena v protokolu o závěrečné kontrolní prohlídce, a jednak by stavební úřad bez nich nevydal rozhodnutí o povolení předčasného užívání, případně by stanovil termín k nápravě, jako to učinil ve věci chodníku a svodu vody.

Žalobce uvedl, že veškeré obstrukce a ukládání pokut ze strany Ing. H. jsou nedůvodné a tendenční. Ve skutečnosti meritem věci je do krajnosti vyostřený osobní spor mezi ním a Ing. H., vedoucí stavebního úřadu Slaný. Samo odůvodnění uložení pokuty se nezakládá na pravdě, neboť nejprve proběhla závěrečná kontrolní prohlídka dne 21. 1. 2012 a následně kontrolní prohlídka 7. 1. 2014. Argumentoval tím, že u RD, u něhož neumožnil vstup, existuje rozhodnutí o povolení předběžného užívání. Uvedl dále, že Ing. H. mu řekla doslova, že „bude vstupovat - kdykoliv se jí zachce – do všech RD“. Poukázal také na fatální nečinnost Ing. H., neboť žádost o kolaudační souhlas podal již před 1,5 rokem a přesto, že reálně ani formálně neexistují žádné závady a nedodělky, dosud stavební úřad k tomuto RD nevydal řádný kolaudační souhlas. Nadřízený orgán, Krajský úřad Středočeského kraje, proto rozhodl, že toto řízení Ing. H. odejme a předá jinému stavebnímu úřadu.

Protože z výše uvedeného vyplývá, že předmětnou pokutu uložila úřední osoba, která byla podjatá, navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že odvolání žalobce podal 12. 3. 2014, tedy ještě před tím, než bylo rozhodnuto, že vedoucí stavebního úřadu Městského úřadu Slaný, Ing. H., je osoba podjatá. V odvolání žalobce není nikde uvedeno, že uplatňuje námitku podjatosti. Odvolací správní orgán nepřezkoumával postup stavebního úřadu v řízení o kolaudaci řadových rodinných domů, neboť ten nebyl předmětem rozhodnutí o pořádkové pokutě. Vycházel z díkce § 172 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého pověřený zaměstnanec stavebního úřadu, pokud plní úkoly podle tohoto zákona, je oprávněn vstupovat na cizí pozemky, stavby a do staveb s vědomím jejich vlastníků za účelem zjištění stavu stavby a pozemku a opatřování důkazů a dalších podkladů pro vydání správních rozhodnutí nebo opatření. Skutečnost, že na dva rodinné domy již před tím bylo vydáno rozhodnutí o předčasném užívání stavby, nezakládá důvod k výkladu žalobce, že stavební úřad v následujícím kolaudačním řízení může kontrolovat dříve zjištěné nedostatky. Podle § 123 odst. 4 stavebního zákona, pokud stavební úřad vydá povolení k předčasnému užívání stavby, postupuje po dokončení stavby podle okolností podle § 122, popřípadě podle § 120 nebo §

124 stavebního zákona. V kolaudačním řízení podle § 122 je standardně povinné místní šetření na místě stavby. Tím, že stavebník opakovaně neumožnil vstup do dvou rodinných domů, ztížil tak postup stavebního úřadu, který v pochybnostech o skutečném stavu stavby měl právo do předmětných staveb vstoupit opakovaně, a to až do vydání kolaudačního souhlasu. Skutečnost, že v rodinných domech již byli nastěhováni budoucí vlastníci těchto domů, by neměla být překážkou ani problémem, protože by do uzavřených prostor vstupoval stavební úřad spolu se stavebníkem. Odvolací orgán se domnívá, že tím, kdo určuje způsob vedení řízení, není žalobce, ale stavební úřad. Uvedl, že v ostatních částech žaloby žalobce poukazuje na skutečnosti, které nebyly předmětem rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty. Domnívá se, že pokuta byla stanovena v dolní hranici možné sazby 50 tisíc Kč a měla pouze výchovný charakter. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

Ze správního spisu soud zjistil:

Městský úřad ve Slaném, stavební úřad (dále jen stavební úřad) rozhodl dne 28. 2. 2014, pod č. j. MUSLANY/10851/2014/SÚ tak, že žalobci uložil podle § 173 odst. 1 písm. a) a § 62 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, pořádkovou pokutu ve výši 5.000 Kč splatných do 5 dnů o nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Správní orgán 1. stupně rozhodnutí odůvodnil tím, že při kontrolní prohlídce dne 7. 1. 2014 ve věci povolení užívání části stavby „Novostavba šesti řadových domů, vodovod, přeložka kanalizace, domovní vodovod, kanalizace a elektro na pozemku parc. č. X ve Slaném“, a to částí: řadový dům na pozemku st. p. X v k. ú. Slaný znemožnil žalobce oprávněné úřední osobě vstup do částí stavby na pozemku st. p. X v k. ú. Slaný. Při opakované kontrolní prohlídce dne 18. 2. 2014 závažným způsobem ztížil postup v provedení kontrolní prohlídky stavby tím, že opět znemožnil oprávněné úřední osobě vstup do částí stavby na pozemku st. p. X v k. ú. Slaný. Záznam o neumožnění prohlídky stavby je zaznamenán v protokole z kontrolní prohlídky dne 7. 1. a 18. 2. 2014. Protože jednání žalobce naplnilo jeden z důvodů pro uložení pořádkové pokuty podle § 173 stavebního zákona, bylo rozhodnuto o uložení pořádkové pokuty. Při uložení výše pokuty hodnotil stavební úřad závažnost následku a význam předmětu řízení. Pokutu vyměřil výrazně v dolní polovině možného rozpětí uvedeného v § 173 odst. 1 stavebního zákona, ve výši 10 % horní hranice možné pokuty (50.000 Kč).

Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl, že důvodem jeho odvolání je námitka, že stavební úřad v osobě Ing. H. rozhodl o uložení pořádkové pokuty účelově, alibisticky, ve své obraně, když bezprecedentním způsobem porušil lhůty dané stavebním zákonem a správním řádem. Vše totiž nasvědčuje tomu, že mu Ing. H. vyhlásila osobní válku, aby ho tímto šikanózním jednáním odradila od záměru, který jí sdělil a to že uplatní náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem a jejími čtyřmi nesprávnými úředními rozhodnutími, kterými mu zakázala užívání dokončených RD. Všechna tato čtyři rozhodnutí byla Krajským úřadem pro Středočeský kraj zrušena jako nezákonná. Uvedl, že z Protokolů o závěrečné kontrolní prohlídce vyplývá, že RD jsou bez závad, v Protokolu je uvedena jediná závada: nezkolaudovaný chodník před RD, který je nedílnou součástí stavby, a bez toho nelze užívání RD povolit. Upozornil na prodlevu půl roku mezi nezákonnými rozhodnutími a zrušujícími rozhodnutími krajského úřadu, ke které zjistil, že byla způsobena zadržováním jeho odvolání Ing. H. Stejně tak Ing. H. nekonala ani

po zrušení jejích čtyř nezákonných rozhodnutí krajským úřadem, a to od září až do konce roku 2013. Tento postup nelze vysvětlit jinak, že Ing. H. vůči němu zneužila pravomoci úřední osoby. K uložení pořádkové pokuty žalobce uvedl, že dne 18.2.2014 proběhla kontrolní prohlídka, při které logicky očekával kontrolu jen těch „závad a nedostatků“, které byly uvedeny v Protokole o závěrečné kontrolní prohlídce. Pracovnice stavebního úřadu M. však na příkaz Ing. H. nebyla ochotná kontrolovat odstranění závad a nedodělků, viditelných vně, ale vyžadovala pouze vstup dovnitř RD. Sdělil jí, že tyto RD pronajal budoucím nájemníkům, kteří tam mají uskladněn svůj nábytek a osobní věci, proto nepovažuje za vhodné dovnitř vstupovat. S těmito nájemci uzavřel nájemní smlouvu, která však je účinná až po vydání kolaudačního souhlasu. Od doby, co oznámil Ing. H. požadavek náhrady škody dne 24.1.2014, dělá mu Ing. H. doslova peklo. U všech čtyř dokončených RD si nově vymyslela 10 nových závad, o kterých dobře ví, že není schopen je splnit, a kromě toho jej nyní chce poškodit i uložení předmětné pořádkové pokuty 5000 Kč. Vše nasvědčuje tomu, že veškeré obstrukce a nekonání ze strany Ing. H. jsou záměrné, tendenční, za účelem poškodit jeho zájmy a způsobit mu škodu. Odůvodnění uložení pokuty se nezakládá na pravdě, neboť kontrolní prohlídka proběhla, existuje k ní příslušný Protokol, ve kterém zdůraznil, že stavební úřad měl možnost kontrolovat všechny „závady, které byly v Protokolu uvedeny a tudíž další vstup oprávněné osoby do vnitřních prostor RD byl zcela nedůvodný. Navrhl proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Rozhodnutím ze dne 30. 4. 2014, č. j. 069529/2014/KUSK, rozhodl žalovaný o odvolání, které podal žalobce do tohoto rozhodnutí tak, že změnil část výroku rozhodnutí ze dne 28.2.2014, které vydal Městský úřad Slaný, stavební úřad, kterým byla žalobci uložena podle § 173 odst. 1 písm. a) a § 62 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, pořádková pokuta ve výši 5.000 Kč za znemožnění závěrečné kontrolní prohlídky při kolaudaci stavby: novostavba šesti řadových domů, vodovod, přeložka kanalizace, domovní vodovod, kanalizace a elektro na p. č. X ve Slaném, ulice M. na pozemcích p. č. X v k. ú. Slaný tak, že po provedené změně zní: *Městský úřad Slaný, stavební úřad, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), ukládá M. H., nar. X, Kynského X, S., podle § 173 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a § 62 odst. 1 zákona ř. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, pořádkovou pokutu ve výši 5.000 Kč za znemožnění závěrečné kontrolní prohlídky při kolaudaci stavby: novostavba šesti řadových domů, vodovod, přeložka kanalizace, domovní vodovod, kanalizace a elektro na p. č. X ve Slaném, ul. M. (dále jen stavba), na pozemcích p. č. X v k. ú. Slaný.* Ve zbytku žalovaný výrok rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že vlastní kolaudační řízení není předmětem tohoto odvolání a proto průběh kolaudačního řízení nepřezkoumával a uvedl ho pro dokumentování situace, za které stavební úřad přistoupil k uložení pořádkové pokuty. Po zrušení rozhodnutí stavebního úřadu o zákazu užívání stavby a vrácení věci do nového projednání, bylo kolaudační řízení vráceno na začátek jako po podání žádosti. Stavební úřad stanovil v souladu se stavebním zákonem závěrečnou kontrolní prohlídku. Protože jde o dosud nezkolaudovanou stavbu, na které byly v předcházejícím řízení shledány závady, měl stavební úřad právo na vstup do dosud nezkolaudované stavby. Skutečnost, že ve stavbě je již nastěhován nábytek a osobní věci nájemníků nemůže být důvodem k zamezení provedení opakované kontroly stavby. Je věci

odvolatele a nájemce, že tak učinili. Odvolatel měl dostatek času, aby k závěrečné kontrolní prohlídce přizval i nájemce. Z tohoto důvodu shledal žalovaný postup stavebního úřadu jako postup, který je v souladu se zákonem a jednání žalobce, který dvakrát neumožnil vstup do stavby, která je předmětem kolaudace, shledal jako ztěžující postup stavebního úřadu. Nesprávnosti obsažené v rozhodnutí napravil jeho změnou, přičemž tak učinil v odvolacím řízení proto, že se domnívá, že provedená změna nemění podstatným způsobem výsledné rozhodnutí, tudíž nemůže být na újmu práv účastníků řízení.

Dále soud zjistil, že dne 5. 2. 2014 podal žalobce Městskému úřadu ve Slaném stížnost na nesprávný úřední postup pracovnice stavebního úřadu Ing. H. a upozornění na hrozící vznik a nárůst škody způsobené nesprávným úředním postupem. V této stížnosti žalobce mimo jiné uvedl, že Ing. H. vědomě ignoruje jak lhůty uvedené ve stavebním zákoně, tak lhůty podle správního řádu a nadřízený odvolací orgán zrušil celkově již čtyři rozhodnutí stavebního úřadu Slaný vydané v této věci, přičemž mu v těchto rozhodnutích dal za pravdu. Dokonce pak v rozhodnutí ze dne 26. 8. 2013 uvedl doslovně: *„upozorňujeme stavební úřad na hrubé porušení správních lhůt a to jak ve vztahu k vydanému rozhodnutí, tak i v odvolacím řízení“*. V závěru téhož rozhodnutí pak Krajský úřad Středočeského kraje uvedl doslovně: *„pokud by bylo jednání Ing. H., jak odvolatel uvádí, jednalo by se o nestandardní přístup jmenované pracovnice“*. Tuto stížnost vyhodnotil tajemník Městského úřadu Slaný dne 31. 4. 2014 jako částečně důvodnou.

Z rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen krajský úřad) č.j. 126384/2013/KUSK ze dne 26.8.2013 soud zjistil, že rozhodnutí č.j. 47306/2012/SÚ ze dne 9.1.2013, které vydal Městský úřad Slaný, stavební úřad, jímž bylo M. H. zakázáno užívání „Novostavby šesti řadových domů, vodovod, přeložka kanalizace, domovní vodovod, kanalizace a elektro na poz. parcele č. X ve Slaném“, II.etapa – chodník před šesti řadovými RD na pozemku parc. č. X (dále jen stavba), na pozemku parc. č. X v k.ú. Slaný, tento krajský úřad zrušil a věc vrátil k novému projednání stavebnímu úřadu. V tomto rozhodnutí krajský úřad mimo jiné uvedl, že v předložené spisové dokumentaci nenalezl žádné jiné rozhodnutí nebo opatření, kterým by stavební úřad povolil „II. etapu – chodník před šesti řadovými RD na pozemku parc. č. X“, jak uvádí v napadeném rozhodnutí, že zakazuje užívání. V rozhodnutí není konkretizováno, v čem by měla II. etapa spočívat. V předložené spisové dokumentaci není geometrický plán o skutečném zaměření stavby, aby bylo možno posoudit, jaká část stavby zasahuje do pozemku ve vlastnictví města. Z těchto důvodů dospěl krajský úřad k závěru, že napadené rozhodnutí je zmatečné a nepřezkoumatelné. Dále uvedl, že pokud by bylo jednání Ing. H., jak odvolatel uvádí, jednalo by se o nestandardní přístup jmenované pracovnice, což jako odvolací orgán nemůže objektivně posoudit. Pokud se týká chodníku a vjezdů bude toto řádně posouzeno příslušným orgánem dopravy v souladu s projektovou dokumentací. Dále upozornil odvolací orgán stavební úřad na hrubé porušení správních lhůt a to jak ve vztahu k vydanému rozhodnutí, tak i v odvolacím řízení.

Dne 12. 3. 2014 (tedy současně s podáním odvolání proti usnesení o uložení pokuty) namítl žalobce podjatost vedoucí stavebního úřadu Ing. H. Usnesením tajemníka Městského úřadu ve Slaném ze dne 17. 3. 2014, č. j. MUSLANY/14037/2014/ks/taj., pak byla Ing. H. vyloučena z řízení o projednání a rozhodování ve věci „Novostavba šesti řadových domů,

vodovod, přeložka kanalizace, domovní vodovod, kanalizace a elektro na pozemku parc. č. X ve Slaném“.

Dne 12.3.2014 pod č.j. 045339/2014/KUSK vydal žalovaný Opatření proti nečinnosti, kterým v souladu s § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu přikázal Městskému úřadu Slaný, stavebnímu úřadu, aby ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení tohoto přípisu rozhodl ve věci řízení o vydání kolaudačního souhlasu řadového domu čp. X v M, ulici ve Slaném na pozemku st. č. X v k. .ú. Slaný.

Soud přezkoumal napadená rozhodnutí krajského i stavebního úřadu v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Při přezkoumání rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobce ve svém odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu uvedl řadu námitek, ale žalovaný se se všemi jeho námitkami nevypořádal. Správně uvedl, že vlastní kolaudační řízení není předmětem tohoto odvolání, ale neuvědomil si, že průběh kolaudačního řízení vedl stavební úřad k uložení pořádkové pokuty. Kromě toho nereagoval na řadu námitek žalobce, týkající se jednání Ing. H. k jeho osobě. Tyto námitky žalobce se prolínají celým odvoláním žalobce, avšak žalovaný se k těmto námitkám nijak nevyjádřil. V této souvislosti soud musí poukázat na ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu, podle kterého *„Každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit“*. Žalovaný se tedy ve svém rozhodnutí mimo jiné měl zabývat i tím, zda v případě žalobce existují důvody pro vyloučení Ing. H. z kolaudačního řízení i řízení o uložení pořádkové pokuty z pohledu výše citovaného § 14 odst. 1 správního řádu. Žalovaný proto měl posoudit, zda Ing. H. byla podjata již v době vydání napadeného rozhodnutí, přičemž v případě, že by dospěl k závěru o její podjatosti v době vydání předmětného rozhodnutí, měl toto rozhodnutí zrušit, jelikož rozhodnutí (není-li neodkladným úkonem) vydané podjatou úřední osobou, je rozhodnutím protiústavním a nezákonným (srovnej čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 14 odst. 1 a 3 správního řádu). Výše uvedené však žalovaný neučinil, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože se nevypořádal se všemi námitkami žalobce vznesenými v odvolání. Také ze všech okolností stavebních věcí žalobce, ve kterých sám žalovaný vydal řadu rozhodnutí, kterými rušil rozhodnutí stavebního úřadu, měl žalovaný učinit závěr, že řízení před stavebním úřadem neprobíhají zcela v souladu se zákonem. Pouze na okraj soud připomíná, že podle usnesení tajemníka Městského úřadu ve Slaném ze dne 17.3.2014, č.j. MUSLANY/14037/2014/ks/taj., byla Ing. H. vyloučena z řízení o projednání a rozhodování ve věci „Novostavba šesti řadových domů, vodovod, přeložka kanalizace, domovní vodovod, kanalizace a elektro na pozemku parc.č. X ve Slaném“, jehož necelou kopii připojil žalobce k žalobě. Toto usnesení nebylo založeno ve správním spise stavebního úřadu, bude tedy nutné, aby žalovaný toto usnesení pro další řízení obstaral, neboť se jedná o okolnost, která z výše uvedených důvodů mohla mít zásadní vliv na výsledek odvolacího řízení.

Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného bez jednání zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude na žalovaném, aby věc opětovně posoudil v souladu se závěry soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), především aby posoudil, zda rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno podjatou úřední osobou a vypořádal se tak se všemi námitkami žalobce vznesenými v odvolání.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 3.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek za podání žaloby.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. května 2016

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Bc. Pavlína Švejdvá